

СИРОВАТСЬКИЙ Микола Олексійович

Випускник
дорожньо-будівельного факультету
(1976)

Начальник
Служби автомобільних доріг
у Дніпропетровській області

Заслужений будівельник України

Народився 5 грудня 1948 р. у с. Сидорівка Корчанського району Белгородської області РРФСР. Трудову діяльність розпочав у 1966 р. водієм Великобурлуцького АТП № 20334 у Харківській області. Ще тоді Микола Олексійович полюбив дороги, й це захоплення лише зросло під час армійської служби в автомобільному батальйоні (1968–1970), за яку був нагороджений ювілейною медаллю «За воїнську доблесть».

Вищу освіту здобув у Харківському автомобільно-дорожньому інституті (1971–1976). Студентські часи Микола Олексійович згадує як найкращі роки юності, про які лишилося багато світлих і добрих спогадів. Особливо пам'ятна участь у студентському будівельному загоні «Дорожник» у Тюменській області. З великою вдячністю та пошаною говорить Микола Олексійович і про викладачів ХАДІ, зокрема куратора курсу професора Віталія Миколайовича Ряпухіна. Під час навчання проходив практику на Дніпропетровщині, а згодом, за власною ініціативою, був направлений на роботу до ДРБУ № 60 Дніпропетровського «Облдорбуду», де за кілька років пройшов шлях від майстра до головного інженера.

У 1982–2003 рр. Микола Олексійович очолював Дніпропетровське управління механізації № 11. За цей час були створені скреперний, екскаваторний, мостовий загони та кранове господарство. Мостовим загonom побудовано та капітально відремонтовано понад 30 малих і середніх мостів.

Із 2003 р. — заступник, зі 2006 р. — перший заступник начальника, а з 2010 р. — начальник Служби автомобільних доріг у Дніпропетровській області. Микола Олексійович зробив вагомий внесок у розвиток автодорожньої мережі Дніпропетровщини. Під його керівництвом побудовані та реконструйовані ділянки доріг державного значення Київ — Луганськ — Изварине та Дніпропетровськ — Кривий Ріг — Миколаїв. У 2007 р. введено в експлуатацію 32-кілометрову ділянку дороги Харків — Сімферополь — Севастополь. Для нього не має значення, бере він участь у будівництві грандіозної автомагістралі чи невеличкого під'їзду до віддаленого села, всі дороги однаково важливі, головне завдання — робити життя людей зручнішим і кращим.

Фах дорожника потребує витримки, цілеспрямованості та відчайдушної наполегливості. Ці риси є

визначальними у характері Миколи Олексійовича. Він вимогливий до себе й підлеглих, у яких цінує вміння швидко та правильно зорієнтуватися в обстановці й організувати роботу чітко та злагоджено. Любов до своєї справи, досконале знання всіх ланок довгого ланцюга доріг області принесли йому широке визнання, глибоку пошану та беззаперечний авторитет у багатотисячному колективі дорожників. Керівник, що не боїться критики, приймаючи рішення в непростих ситуаціях, ніколи не зупиняється на досягнутому, вміє сформулювати, згуртувати та повести за собою до поставленої мети колектив однодумців-професіоналів — все це про Миколу Олексійовича Сироватського, життєве кредо якого: «*В житті немає дрібниць*».

За вагомих внесок у розвиток обласної мережі автодоріг удостоєний звання «Заслужений будівельник України», нагороджений орденом «За заслуги» III ст., Почесною грамотою Кабінету Міністрів України, відзнакою «Почесний дорожник», грамотами Укравтодору, Дніпропетровської ОДА та облради, відзнакою голови ОДА «За розвиток регіону».

Микола Олексійович Сироватський підтримує постійний діловий контакт із дорожньо-будівельним факультетом рідного університету, консулюється із професорсько-викладацьким складом із питань новітніх технологій будівництва доріг, мостів тощо, створює умови для проходження виробничої практики в дорожніх організаціях області для студентів університету. Він досі спілкується з багатьма однокурсниками, завжди бере участь у зустрічах випускників.

Микола Олексійович — затятий автолюбитель, а ще він власними силами збудував дачу, любить працювати на дачній ділянці. Ще одне захоплення, на яке, однак, бракує часу, — риболовля. Та найкращий відпочинок для Миколи Олексійовича — побути в родинному колі. Разом із дружиною виховав двох дітей; син Тимур — архітектор, закінчив Дніпропетровську інженерно-будівельну академію, донька Марина — випускниця Дніпропетровської медичної академії. У родині Сироватських троє онуків: Аліса, Георгій та Єгор. Діти Миколи Олексійовича не навчалися в ХАДІ, але в стінах альма-матер здобули освіту двоє його племінників.